II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2022/1455

2022 m. balandžio 11 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2033 papildomas techniniais reguliavimo standartais, susijusiais su investicinių įmonių nuosavų lėšų reikalavimu, grindžiamu pastoviosiomis pridėtinėmis išlaidomis

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/2033 dėl riziką ribojančių reikalavimų investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) Nr. 806/2014 ([1]), ypač į jo 13 straipsnio 4 dalies ketvirtą pastraipą,

kadangi:

(1) atsižvelgiant į tai, kad ne visos investicinės įmonės privalo turėti audituotas finansines ataskaitas, taisyklėmis, pagal kurias investicinėms įmonėms nustatomi pastoviosiomis pridėtinėmis išlaidomis grindžiamas nuosavų lėšų reikalavimas, investicinėms įmonėms turėtų būti leidžiama apskaičiuoti pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimą remiantis ir neauditotomis finansinėmis ataskaitomis, kai investicinės įmonės neprivalo turėti audituotų finansinių ataskaitų. Be to, kai audituotos finansinės ataskaitos neapima dvylikos mėnesių laikotarpio, investicinė įmonė turėtų atlikti apskaičiavimą, kad būtų gauta lygiavertė metinė suma, siekiant užtikrinti suderinamumą su Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 1 dalies reikalavimu;

(2) atsižvelgiant į tai, kad skirtumą tarp bendrojo ir grynojo pelno, susijusio su įmonės finansine būkle, sudaro įmonės veiklos pastoviosios išlaidos, darbuotojų, direktorių ir partnerių teisių į pelno dalį atskaitymas iš visų investicinės įmonės išlaidų, nurodytas Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 4 dalyje, turėtų būti suprantamas kaip susijęs su grynuoju pelnu;

(3) be to, kadangi darbuotojų premijų ir kito atlygio mokėjimas gali būti atidėtas ir galėtų būti vykdomas pagal skirtingų struktūrų susitarimus, tos darbuotojų premijos ir kitas atlygis turėtų būti laikomi priklausomais nuo grynojo pelno, jei tai neturėtų poveikio įmonės kapitalo padėčiai dėl jau atliktų mokėjimų arba dėl to, kad nėra mokėjimo prievolės, jei nėra grynojo pelno;

(4) investicinės įmonės į savo bendrų sąnaudų apskaičiavimą turi įtraukti trečiųjų šalių pastoviąsias išlaidas. Tačiau, jeigu tos išlaidos patiriamos ne tik investicinių įmonių vardu, jos turėtų būti įtrauktos neviršijant sumos, priskirtinos investicinei įmonei;

([1]) OL L 314, 2019 12 5, p. 1.

(5) ne visos investicinės įmonės taiko tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus, o bendrų išlaidų apskaičiavimas pagal taikomus apskaitos standartus skiriasi. Elementai, kuriuos investicinės įmonės turi atskaityti iš savo bendrų sąnaudų, naudojamų apskaičiuojant pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimą, turėtų būti patikslinti papildomai prie tų, kurie numatyti Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 4 dalyje, siekiant užtikrinti pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimo apskaičiavimo palyginamumą;

(6) atsižvelgiant į prekiautojų biržos prekėmis ir apyvartiniais taršos leidimais veiklos specifiką, su žaliavomis susijusias sąnaudas prekiautojai biržos prekėmis ir apyvartiniais taršos leidimais turėtų atskaityti iš bendrų sąnaudų, naudojamų apskaičiuojant jų pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimą;

(7) jeigu investicinė įmonė, kuri yra rinkos formuotoja, yra likviduojama, ji nustoja teikti savo rinkos formavimo paslaugas ir todėl nebemoka prekybos mokesčių, kuriuos paprastai moka teikdama tas paslaugas. Todėl šie mokesčiai neturėtų būti įtraukiami į bendras sąnaudas, naudojamas apskaičiuojant pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimą. Kita vertus, likvidavimo atveju rinkos formuotoja gali ir toliau turėti vertybinių popierių, kuriuos ji paprastai naudoja savo rinkos formavimo veikloje, atsargas. Jei tos atsargos būtų likviduotos, atsirastų prekybos mokesčių, kurie turėtų būti įtraukti į bendras sąnaudas, naudojamas apskaičiuojant pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimą;

(8) pastoviosios pridėtinės išlaidos gali kisti panašiu tempu kaip investicinės įmonės veikla ir tokiu atveju neturėtų būti laikomos esminiais pokyčiais taikant Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 2 dalį. Tačiau gali būti aplinkybių, kai gali įvykti pokyčių, pavyzdžiui, verslo modelių pokyčių arba susijungimų ir įsigijimų, ir dėl to prognozuojamos pastoviosios pridėtinės išlaidos gali labai varijuoti. Todėl taisyklėse, pagal kurias investicinėms įmonėms nustatomas nuosavų lėšų reikalavimas, grindžiamas pastoviosiomis pridėtinėmis išlaidomis, turėtų būti nustatytos objektyvios ribos, grindžiamos prognozuojamomis pastoviosiomis pridėtinėmis išlaidomis, siekiant patikslinti esminio pokyčio sąvoką;

(9) šis reglamentas grindžiamas techninių reguliavimo standartų projektais, kuriuos Komisijai pateikė Europos bankininkystės institucija, pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija;

(10) Europos bankininkystės institucija dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrinėjo galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ([2]) 37 straipsnį, pateikti rekomendacijų.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimo apskaičiavimas

1. Taikant Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 1 dalį duomenys, gaunami iš taikomos apskaitos sistemos, – investicinės įmonės naujausių audituotų metinių finansinių ataskaitų duomenys po pelno paskirstymo arba metinių finansinių ataskaitų duomenys, kai investicinės įmonės neprivalo turėti audituotų finansinių ataskaitų.

2. Jei investicinės įmonės naujausios audituotos finansinės ataskaitos neapima dvylikos mėnesių laikotarpio, investicinė įmonė į tas ataskaitas įtrauktas sumas padalija iš mėnesių, kuriuos apima tos finansinės ataskaitos, skaičiaus ir po to gautą rezultatą padaugina iš dvylikos, kad gautų lygiavertę metinę sumą.

3. Taikant Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b punktą, darbuotojų, direktorių ir partnerių teisės į pelno dalį apskaičiuojamos remiantis grynuoju pelnu.

([2]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

4. Taikant Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktą laikoma, kad darbuotojų premijos ir kitas atlygis priklauso nuo investicinės įmonės grynojo pelno atitinkamais metais, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

a) darbuotojų premijos ar kitas atlygis, kuriuos reikia atskaityti, darbuotojams jau buvo sumokėtas metais, einančiais prieš mokėjimo metus, arba darbuotojų premijų ar kito atlygio mokėjimas darbuotojams neturės įtakos įmonės kapitalo padėčiai mokėjimo metais;

b) kalbant apie einamuosius ir būsimus metus, įmonė neprivalo skirti papildomų premijų ar kitų išmokų atlygio forma, nebent tais metais ji gauna grynojo pelno.

5. Jei trečiosios šalys, įskaitant priklausomus agentus, investicinių įmonių vardu patyrė pastoviųjų sąnaudų, kurios 1 dalyje nurodytose metinėse finansinėse ataskaitose dar nėra įtrauktos į bendras sąnaudas, tos pastoviosios sąnaudos pridedamos prie bendrų investicinės įmonės sąnaudų. Jei trečiosios šalies sąnaudos yra išskaidytos, investicinė įmonė prie bendrų sąnaudų prideda tik investicinei įmonei tenkančią pastoviųjų sąnaudų dalį. Jei tokio išskaidymo nėra, investicinė įmonė prie bendrų sąnaudų prideda tik jai tenkančią trečiosios šalies sąnaudų dalį, kuri numatyta investicinės įmonės verslo plane.

6. Be Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 4 dalyje nurodytų atskaitomų straipsnių, iš bendrų sąnaudų atskaitomi toliau nurodyti straipsniai, jei jie įtraukti į bendras sąnaudas pagal atitinkamą apskaitos sistemą:

a) mokesčiai, mokėjimai tarpininkams ir kiti privalomieji mokėjimai, mokami pagrindinėms sandorio šalims, biržoms ir kitoms prekybos vietoms bei finansų makleriams tarpininkams už sandorių vykdymą, registravimą ar tarpuskaitą, tik jei jie yra tiesiogiai perkeliami ir taikomi klientams. Jie neapima mokesčių ir kitų privalomųjų mokėjimų, būtinų siekiant išlaikyti narystę pagrindinėse sandorio šalyse, biržose ir kitose prekybos vietose arba kitaip vykdyti su jų nuostolių pasidalijimu susijusius finansinius įsipareigojimus;

b) palūkanos, mokamos klientams už jų pinigus, kai nėra jokio įsipareigojimo mokėti tokias palūkanas;

c) išlaidos mokėtiniems mokesčiams, susijusiems su investicinės įmonės metiniu pelnu;

d) nuostoliai, patirti savo sąskaita prekiaujant finansinėmis priemonėmis;

e) mokėjimai, susiję su sutartimis grindžiamais pelno ir nuostolio perdavimo susitarimais, pagal kuriuos investicinė įmonė, parengusi savo metines finansines ataskaitas, yra įpareigota perduoti patronuojančiajai įmonei savo metinį veiklos rezultatą;

f) mokėjimai atidėjiniams bendrai banko rizikai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ([3]) 26 straipsnio 1 dalies f punktą;

g) sąnaudos, susijusios su straipsniais, kurie jau buvo atskaityti iš nuosavų lėšų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 36 straipsnio 1 dalį.

Be pirmoje pastraipoje išvardytų straipsnių, rinkos formuotojai, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 7 punkte ([4]), taip pat gali atskaityti šią sumą (*A*):

$A = B - 4 \times C$, čia:

B = prekybos mokesčiai, kuriuos rinkos formuotojas moka už sandorius, dėl kurių rinkos formuotojas vykdo rinkos formavimo veiklą (metinė suma), kai tie mokesčiai nėra tiesiogiai perkeliami ir taikomi klientams;

([3]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

([4]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

C = prekybos mokesčiai, kurie būtų sumokėti parduodant vertybinių popierių portfelį, atitinkantį didžiausias dienos pabaigos vertybinių popierių, kuriuos rinkos formuotojas rinkos formavimo tikslais turėjo per ankstesnius metus, atsargas.

2 straipsnis

Prekiautojams biržos prekėmis ir apyvartiniais taršos leidimais taikomo pastoviųjų pridėtinių išlaidų reikalavimo apskaičiavimas

Prekiautojai biržos prekėmis ir apyvartiniais taršos leidimais gali atskaityti išlaidas žaliavoms, susijusias su investicine įmone, prekiaujančia pagrindinės biržos prekės išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

3 straipsnis

Esminio pokyčio sąvoka

Reglamento (ES) 2019/2033 13 straipsnio 2 dalyje nurodytas esminis pokytis laikomas įvykusiu, kai tenkinama bet kuri iš toliau nurodytų sąlygų:

a) įmonės verslo veiklos pokytis, t. y. arba padidėjimas, arba sumažėjimas, lemia įmonės einamųjų metų prognozuojamų pastoviųjų pridėtinių išlaidų pokytį, kuris yra 30 % ar didesnis;

b) įmonės verslo veiklos pokytis, t. y. arba padidėjimas, arba sumažėjimas, lemia įmonės nuosavų lėšų reikalavimų, grindžiamų einamųjų metų prognozuojamomis pastoviosiomis pridėtinėmis išlaidomis, pokyčius, kurie yra 2 mln. EUR arba didesni.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2022 m. balandžio 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN